

Aleksandrs Kiršteins: ATKAL VAR JAUTĀT – KĀPĒC JŪS NEKO NEDARĀT?!

Saruna ar Saeimas deputātu Aleksandru Kiršteinu

**“KRIEVU VALODA –
MŪSU STAĻINGRADA!”**

DDD: *Paģājušā gada nogalē prezidenta izveidotā Sabiedrības saliedētības grupa nāca klajā ar priekšlikumu – vairs nerunāt par integrāciju, bet pievērsties saliedētībai. Viens no ieteikumiem saliedētības virzienā bija nepilsoņu bērniem automātiski piešķirt pilsonību. Kā jūs vērtējat šādu priekšlikumu?*

Aleksandrs Kiršteins: Tas ir lieki, jo Latvijā tāpat kā vairumā pasaules valstu pilsonību iegūst no saviem vecākiem. Prezidents nav aizdomājies, ka mums ir bilingvālā izglītības sistēma. Ja mums būtu tikai latviešu skolas un bērnudārzi, tad, protams, mēs varētu apspriest šādus priekšlikumus. Turklāt, ņemot vērā, ka tagadējā sistēma atļauj katram kļūt par pilsoni, ja viens no vecākiem uzraksta iesniegu-

mu – tad jau ar to ir pilnīgi pietiekami.

Var apbrīnot prezidenta nepārdomāto rīcību, jo viņš nav padomājis par sekām. Kaut arī tas ir komisijas priekšlikums, bet viņš to ir pieļāvis, neizvērtējot, kādu iespaidu tas atstāj uz Latvijas iedzīvotājiem – latviešiem. Manuprāt, tas ir latviešus aizvainojošs priekšlikums! 9. maijā mēs redzēsim vairāku krievu skolu skolēnus ar visiem skolotājiem pie pieminekļa Pārdaugavā. Mums, piemēram, ir skolu saraksts, kuru skolēni stāvēja pie Izglītības ministrijas ar plakātiem “Krievu valoda – mūsu Staļingrada!”.

DDD: *Brīžiem šķiet, ka Latvijā nav izpratnes par pilsonības vērtību. Dažu ekspertu viedoklis par mazo pilsoņu skaitu, manuprāt, ir nepamatots un absurds. Vai tad pilsonība nav kaut kas ļoti īpašs, ko kuram katram tā vienkārši nepiešķir?*

A.K.: Pilsoņus varētu uzskatīt par saliedētu grupu, kurai pieder Latvijas valsts ar tās resursiem – mežiem, augu valsti, dzīvniekiem, 500 km jūras krasta pludmalēm, dzeramā ūdens krājumiem utt. Latvija ir pasaulē elitāra vieta, bez dabas katastrofām, ar vēl nepiesārņotu vidi un bioloģiskajai lauksaimniecībai piemērotām aramzemes platībām. Salīdzinājumam ņemsim Apvienotos Arābu Emirātus – 7 valstu apvienību ar 9 miljoniem iedzīvotāju (kas mainās), no kuriem tikai 1,2 miljoni ir pilsoņi. Un šiem 1,2 miljoniem pilsoņu pieder viss, kas ir šajos septiņos Emirātos – no naftas krājumiem līdz debesskrāpjiem. Salīdzinājumam, mums ir pieci “emirāti” – Kurzeme, Zemgale, Latgale, Vidzeme un Rīga – ar 1,8 miljoniem pilsoņu, kas ir pilnīgi pietiekami.

Turpinājums 4. lpp.

**LAI SITUĀCIJA UZLABOTOS, IR
STEIDZAMI JĀIEVIEŠ RAIDSTACIJU
(KOMPĀNIJU) LICENZĒŠANA, JO
CAUR TO IESPĒJAMS KONTROLĒT
ARĪ PROGRAMMU SATURU.**

SATVERSMES TIESĀ – SEMIOTISKI POLITISKAIS DISKURSS?

Pērnā gada pēdējā Saeimas plenārsēdē (2016. gada 22. decembrī) Saeimas vairākums par vienu no Satversmes tiesas tiesnešiem apstiprināja laikraksta “DDD” lasītājiem pazīstamo, bēdīgi slavēto Artūru Kuču. Atgādināsim, ka viņš kā LU Cilvēktiesību institūta vadītājs bija viens no trijiem “ekspertiem” krimināllietā, kurā par noziegumu pret cilvēci tika apsūdzēti laikraksta “DDD” žurnālisti un izdevēji.

Ekspertizēs Artūrs Kučs, kurš turpmāk būs Satversmes tiesas tiesnesis, ir sarakstījis daudzas murgainas lietas. Lai lasītājiem būtu ieskaits, kā Kučs piedalījās krimināllietas būvēšanā pret laikrakstu “DDD”, nocitēsim fragmentu no viņa parakstītās ekspertīzes:

“Semiotiski politiskais diskurss par etniskām attiecībām ir pakārtots pretstatījumam “Latvija” pret “Padomju Savienība”, kam atbilst sociālo grupu nosaukšana pretstatījumā “latvieši” pret “nelatvieši”. Šāda stratēģija paredz, ka pirmais jēdziens (“latvieši”) sintagmā vienmēr ir pozitīvi definēts, savukārt otrais jēdziens sintagmā (blakusesošais) ir negatīvi definēts: šo vietu paradigmatiski var ieņemt jebkurš vārds, kas apzīmē to, kas nav latvietis. Tāpēc pretstatījumā vārdiem “latvietis”, “Latvija” u.tml. vārdi “krievs”, “krieviski runājošais”, “nelatvietis”, “okupants” ir pragmatiskie sinonīmi. Pēdējie trīs vārdi loģiski var iekļaut arī citu etnisko grupu pār-

stāvjus, savukārt paradigmatiskie noteikumi paredz, ka vārds “krievs” var tikt lietots arī kā šo etnisko grupu apzīmētājs dotajā sintagmā, proti, runājot par cilvēkiem, kas ir ieradusies Latvijā 1940.–1991. gadā. No “okupantiem” prasītā rīcība ir “aizvākties no Latvijas”. [...] Teksti satur eksplīcītus aicinājumus ierobežot šo personu tiesības izvēlēties dzīvesvietu, ko paredz Vispārējā cilvēktiesību deklarācijas 13. pants un Latvijas Republikas Satversmes 97. pants.”

Lieki izteikt kādu vērtējumu šādam “eksperta” slēdzienam. Tiesa visās trijās instancēs to atzina par nederīgu. Varam tikai pateikties Augstākajam, ka tiesneši, kas skatīja krimināllietu pret “DDD”, nebija tādi paši kā Kučs. Diemžēl tieši Artūrs Kučs turpmāk skatīs lietas Satversmes tiesā – nepatīkami iedomāties, kādu jucekli viņš varētu sarakstīt spriedumā! Taču Satversmes tiesa jau iepriekš ir pakļāvusies politiskajam spiedienam, atzīstot, ka Abrene Latvijai ir jāatdod Krievijai... Varbūt to sauc par semiotiski politisko diskursu?

Šoreiz publicējam Saeimas debates pirms balsojuma par Artūra Kuča apstiprināšanu par Satversmes tiesas tiesnesi.

Saeimas debates 6. lpp.

“TRAMPA EFEKTS”

Ivars P.

Informācijas aģentūra

Pēc Donalds Trampa uzvaras ASV prezidenta vēlēšanās, neskatoties uz vairumu ekspertu prognozēto Klintones uzvaru un lielāko mediju nospiedošo atbalstu Klintonēi, plaši tiek apspriests – kā tas maz bija iespējams? Diemžēl notikušā objektīvas analīzes nogrimst dažādu muļķību, puspatiesību un manipulāciju spamā, kurā īpaši jāizdala pārķamo un/vai pēc konjunktūras lokošos pseidoeksperšu taisnošanās un prātuļošana,

Tā tas ir, bet tikai daļēji. Un šāds apgalvojums pats par sevi nedod nekādu skaidrību par to, kā tas vispār bija iespējams.

Vispirms jāsāk ar to, ka Hilarija Klintone ir nepopulāra persona plašās tautas masās. Publikas vairumam ir acīmredzams, ka viņa ir ļauns cilvēks, tāpēc Klintones nobaltināšana kļuva par visai dārgu pasākumu gan finansiāli, gan organizatoriski, gan arī dažāda veida negatīvu blakusefektu ziņā. Šī iemesla dēļ Klintones virzīšana par prezidentu pati par sevi bija liela ASV Demokrātu partijas muļķība, kas lielā mērā nodrošināja Trampa uzvaru.

tiskā tulkojumā – pēctaisnība, tas ir, kaut kas tāds, kas nav taisnība un ir nācis taisnības vietā). Pēc šiem šabloniem rīkojās arī Klintone un Demokrātu partija.

Tad, lūk, ļoti daudziem cilvēkiem šī mediju un politikāņu maldināšana un melošana, šī “post truth” pieeja ir pilnīgi un galīgi apnikusi, viņi tam apzināti vai instinkti nepiekrīt un ir gatavi aktīvi atbalstīt jebkuru, kurš pret to iestāsies. Šie cilvēki arī bija galvenā Trampa elektorāta bāze. Tramps uzrunāja šos cilvēkus, un viņi pietiekami lielā skaitā un pietiekami enerģiski atsauca.

Kā tad Tramps uzrunāja cilvēkus? Kā viņš vispār ar šādu pieeju tika pie “tribīnes”, ja gandrīz visi vadošie mediji bija pret viņu?

Pirmkārt, sākumā Trampu neviens neuztvēra nopietni, un viņa nominēšanos uzskatīja par kārtējo ekscentriskā bagātnieka un šovbiznesa darboņa māžošanos. Tā sākumā tika parādīta un apsveikta: “Donalds Trampu par prezidentu!” – foršs joks. Kā joki tika uztverti un parādīti arī pirmie Trampa priekšvēlēšanu paziņojumi. Trampa programmas un solījumu būtībā neviens neiedziļinājās un tikai pasmējās par to. Tomēr drīz vien ASV *politikari* sāka saprast, ka joks sāk ievilkties un tas nemaz nav joks.

Otrkārt, Trampam īpaša “tribīne” nemaz nebija vajadzīga, jo viņš ir ASV mēroga slavenība. Trampa radītais un vadītais TV šovs “Kandidāts” bija viens no skatītākajiem Amerikā, tāpēc viņu, līdzīgi kā Holivudas slavenības, zina katrs amerikānis. Šī iemesla dēļ priekšvēlēšanu sākumos, kad daudzie un maz zināmie prezidenta kandidāti savās turnejas pulcēja maz atbalstītāju, Trampa aģitācijas pasākumi piesaistīja lielas ļaužu masas. Cilvēki ASV reģionos sākumā nāca paskatīties uz slavenību un tikai pēc tam ieklausījās, ko viņš saka un sola, un, kad izrādījās, ka Tramps saka un sola vairumam amerikāņu būtiski pieņemamas lietas, tad viņa dedzīgu atbalstītāju loks sāka strauji augt.

Tramps ir slavenība, tādēļ pret viņu nebija iespējams pielietot visiedarbīgāko un drošāko mediju cīņas līdzekli – noklusēšanu. Par jebkuru citu kandidātu lielie mediji varēja vienkārši pārstāt ziņot, un ar to vien viņiem zustu izredzes tikt nominētiem. Un nekādas sociālo tīklu tehnoloģijas nepalīdzētu. Ar Trampu tas nebija iespējams, jo visi viņu zina, tādēļ viņš samērā vienkārši varēja izplatīt informāciju, apējot vadošos medijus, un efektīvi izmantot sociālo tīklu tehnoloģijas. Šī iemesla dēļ pret Trampu pielietoja nomelnošanas taktiku, kas tikai pastiprināja viņa kampaņu (negatīva publicitāte arī ir publicitāte).

Trampa štābs sadalīja visu elektorātu daudzās grupās un sociālos tīklos izveidoja attiecīgas interešu grupas (piemēram, “latīņamerikāņi par Trampu”, “sievietes par Trampu” utt.). Tālāk cilvēki paši pievienojās šīm grupām, un ar to palīdzību notika informācijas izplatība un aģitācija. Vienkārši, lēti un efektīvi. Tomēr, ja Tramps sākotnēji nebūtu plaši populārs un ja viņš nespētu uzrunāt cilvēkus, tad tikai šī tehnoloģija vien neko nedotu.

VAI TRAMPS IR ĀRPUS SISTĒMAS

Daudzās publikācijās par Trampu tiek uzsvērts, ka viņš savas bagātības (apmēram 4 miljardi dolāru) dēļ ir “nesistēmisks” un neatkarīgs kandidāts un ka tas ir galvenais viņa panākumu iemesls. Te ir jāprecizē, ka tā tas tomēr nav. Jā, Donalds Tramps ir bagātnieks, kurš oficiāli lielā mērā savu priekšvēlēšanu kampaņu finansēja pats (mazliet vairāk par pusi, otra puse tika savākta ziedojumos no ierindas atbalstītājiem). Jā, Donalds Tramps nepieņēma ziedojumus no lielajām korporācijām (vismaz par to nav nekas zināms), kā tas amerikāņu vēlēšanās ir ierasts. Jā, Donalds Tramps minimāli piekrita kompromisiem ar Republikāņu partijas funkcionāriem, kuri ir atkarīgi no jau minētajām korporācijām (Tramps bija spiests kompromisiem, jo viņam vajadzēja nomināciju no Republikāņu partijas, bet partijas funkcionāri bija spiesti samierināties ar Trampu, jo viņi gribēja tikt ievēlēti Kongresā). Tomēr

Tas nenotika, un nav līdz galam skaidrs – kāpēc. Viņš zaudējumus spēja it kā norakstīt uz “akcionāru rēķina”. Bet kas tie tādi par akcionāriem, kuri šādi ļauj ar sevi izrīkoties? Tas nav skaidrs.

Pēc krievu politologa un analītikā centra vadītāja Sergeja Kurginjana teiktā, Donalds Tramps, izmantojot smalkas metodes, tika novests līdz bankrotam, un to izdarīja “vecā kaluma” ebreju lielbagātnieki. “Vecā kaluma” – tie ir pilnībā konservatīvi un tādi, kuri miljonu darījumus mēdz slēgt tikai ar rokaspiedienu.

Donalds Trampa tēvs ir amerikāņizēts vācietis, māte – skotiete, bet viņa mīļākā meita un galvenā mantiniece Ivanka ir precējusies ar ebreju uzņēmēju Džaredu Kušneru un pieņēmusi jūdaismu. Kušners pašreiz ir viens no tuvākajiem Trampa darījumu partneriem. Kušners izstrādāja Trampa vēlēšanu kampaņas stratēģiju, un viņš kopā ar Trampu piedalās svarīgās tikšanās (piemēram, Kušners bija Trampa un Japānas prezidenta Sindzo Abes tikšanās dalībnieks).

Citiem vārdiem sakot, Tramps nav bagāts vienpatis, kurš uz-

TRAMPS NAV BAGĀTS VIENPĀTIS, KURŠ UZSĀKA CĪŅU AR “SISTĒMU”, BET GAN IR NOTEIKTU ŠIS “SISTĒMAS” SPĒKU IZVĒLĒTS PĀRSTĀVIS, KURI TO ATBALSTĪJA GAN FINANSIĀLI, GAN ORGANIZATORISKI, GAN INFORMATĪVI CĪŅĀ PRET CITIEM “SISTĒMAS” PĀRSTĀVJIEM...

par līdz galam “nesistēmisku” un līdz galam neatkarīgu kandidātu Trampu nosaukt nevar.

Pirmkārt, Tramps amerikāņu valdošajām aprindām nav kaut kāds svešķermenis, bet ir savējais. Tramps ir klasisks ASV elites pārstāvis, klasisks amerikānis, klasisks bagātnieks, klasisks “Amerikas sapņa” realizācijas piemērs.

Otrkārt, Trampa finansiālā neatkarība arī ir apšaubāma. Priekšvēlēšanu laikā tika publicēta informācija, ka priekšvēlēšanu kampaņai viņš neizmanto tikai savu naudu. Tas nedeva nekādu efektu, jo, ja nauda netiek saņemta no ārvalstīm un tiek noformēta likumīgi, tad tas nav nekas īpašs.

Lai gan pašreiz Tramps tiek uzskatīts par miljardieri, pirms kāda laika viņš bankrotēja un varēja pazaudēt pilnīgi visu.

sāka cīņu ar “sistēmu”, bet gan ir noteiktu šīs “sistēmas” spēku izvēlēts pārstāvis, kuri to atbalstīja gan finansiāli, gan organizatoriski, gan informatīvi cīņā pret citiem “sistēmas” pārstāvjiem, lai pārveidotu “sistēmu” un/vai lai neļautu tai destruktizēties un pašiznīcināties. Ja tā nebūtu, tad, no vienas puses, Trampu ātri un samērā vienkārši varētu “noņemt” no distances, viņa atbalstam netiktu publicēti tik liels daudzums slēgtas un slepenas informācijas un no klintonistu puses daudz lielākā mērā tiktu izmantoti gan vēlēšanu viltošanas, gan vēlēšanu rezultātu neatzišanas paņēmieni.

Turpmāk vēl...

Avots:

<https://infoagentura.wordpress.com>

TRAMPS IR SLAVENĪBA, TĀDĒĻ PRET VIŅU NEBIJA IESPĒJAMS PIELIETOT VISIEDARBĪGĀKO UN DROŠĀKO MEDIJU CĪŅAS LĪDZEKLI – NOKLUSĒŠANU.

kā arī klintonistu vaimanas un mēģinājumi pēc iespējas vairāk saglabāt savas zaudētās pozīcijas. Tas izpaužas arī vārdos jaunu un inovatīvu priekšvēlēšanu koncepciju izstrādē politiskajiem spēkiem – tur “Trampa efekts” tiek izmantots kā jaunākais trends, kura aizsegā var izspiest piķi no muļķa politikāņiem. Ar Trampa brendu tiek mēģināts iesmērēt pat Klintones “PR” lūzerstratēģiju.

Tomēr tamdēļ, ka mūsdienu pasaulē medijiem ir milzu vara, kuru tie nekautrējas regulāri neapbrīnīgi izmantot, plaši maldina publiku un melo tai, tamdēļ tādi argumenti kā politika nepopularitāte jau labu laiku netiek ņemti par pilnu. Ja kāds cilvēks nav populārs vienalga kādu iemesla dēļ, to ir viegli labot ar mediju palīdzību un pareizu “PR” tehnoloģiju izmantošanu. Attiecīgi nav būtiski, kāds cilvēks ir patiesībā, bet ir būtiski, kā tu vari šo cilvēku publiski parādīt. Ja ir nauda un iespējas noteikt mediju saturu, tad pat ne labo var pataisīt par labdabības iemiesoju. Patiesība un taisnība neeksistē, bet eksistē to atēlojums, simulācija, patiesības un taisnības ilūzijas. Tādi īsumā ir vairuma politikāņu un mediju darboņu uzskati un to realizētā politika, ko lieliski simbolizē Oksfordas nominētais 2016. gada “Gada vārds” – “post truth” (bur-

KĀ UN KĀPĒC DONALDS TRAMPS UZVARĒJA VĒLĒŠANĀS

Plaši tiek runāts, ka Tramps uzvarēja sociālo tīklu tehnoloģijas izmantošanas dēļ (attiecīgi visiem politiskajiem spēkiem tagad mēģina iestāties, ko obligāti jāizmanto sociālie tīkli – un tieši tā, kā to it kā darījis Tramps).

NEAPSTĀTIETIES...

Gads izmainījies jau ir savu skaitli,
Un soli tuvāk esam virsotnēm.
Teiks – patētiski! Jā, bet zinām skaidri,
Ka augšup virzāties pa pakāpēm.

Kaut viegli nav un reizēm aizķeramies,
Un solis izslīd, arī paklūpam.
Bet celties, neapstāties – atceramies,
Ka mums ir jānonāk. Lai pagūstam!

Tā gadi iet un atstāj ceļa zīmes.
Un tiecīgs gars tām sekot nepārstāj.
Līdz važas krīt, zūd sārņi zemes dzīves,
Un Jaunai dienai Dailes ziedi māj.

Nav laika daudz – uz priekšu, jāpasteidzas!
Aust Jauna Saule, tā ir jāapsveic.
Krit tumsas plīvuri, tās vara beidzas,
Un Gaismas dziesma Gaismas vārdus teic.

Steidzīte

PASTALIŅAS DIEVAM

Tomariņš Kārlis

Savā laikā daži prātvēderi pacēla balsis par to, ka rotaļas "Tūdaliņ, tagadiņ, pastalnieki danco" teksts esot kļūdainis – neesot loģiski, ka "pastalnieki", kas nozīmējoši laudis pastalas, dancotu ar vīzēm, kurpēm vai basām kājām. Pareizāk esot "pastarnieki" – no vārda "pastariši" vai "pastariņi", kas apzīmējis jaunāko brāli vai māsu. Taču tūlīt rodas jautājums kādēļ gan bijusi vajadzība šo jauko un mīlīgo vārdu "pastariši" nomainīt pret nicīgo "pastarnieki". Mēs taču sakām: brālīši, bāleliņi, bet ne brālnieki vai bālenieki. Kultūrvēsturnieks Kols, aprakstīdams latviešu tautas dejas, piemin vārdus: "Tagge den, tagge den, Pastalnieka dansā." Vai arī Kols būtu tik sakritīgi kļūdījies?

Lieta cita. Latviešu valodā galotne *-nieks* neapzīmē ģimenes attiecības un arī ne acumirkli esošo, bet gan attiecīgās situācijas vispārinājumu – cilvēka amatu vai kārtu. Tas, ko sauc par mednieku, var tajā brīdī arī nemedīt; saimnieks ir saimnieks arī tad, kad sēž krogā. Ar jēdzienu "pastalnieks" ir norādīts nevis uz kādu, kas tobrīd ir apāvis pastalas, bet gan uz pastalu valkātāju kārtu.

Tūdaliņ, tagadiņ
Pastalnieki danco:
Cits ar vīzēm, cits ar kurpēm,
Cits ar basām kājām.
Es ar būtu līdzī lec's,
Man tā kurpe pušu.
Ņem to siksnu, sien to kurpi,
Lec ar visām driskām!

Šajā dziesmiņā izteiktais nīcīgums pret *pastalnieku* kārtu ir nepārprotams, un apgalvojums, ka latvieši tā būtu izsmējuši savus jaunākos brāļus un māsas, ir bezjēdzība.

Pastalas nav latviešiem raksturīgi apavi. Tās ievazātas pēdējos gadsimtos no krieviem. Tautdziesmās pastalas ir pieminētas maz un tās ir nīcinātas. Goda apģērbiem piederējušas kurpes.

Kam, tautieti, auklas vīji –
Es pastalas nevalkāju:
Es savos bāliņos
Kurpītēs vien staigāju.

*

Nav jākultivē dievturība pastaliņu līmenī un nav jāķērc, jāgaudo, dziedot tautas dziesmas.

/Uldis Ģermanis/

Čaukstēt čaukst, nerībēja,
Pasalām dancojot;
Dancos mani bāleliņi,
Tie zemīti ribināja!

*
Mauc, brālīti, baltus cimds,
Ved māsiņu dancināt:
Māsiņai baltas zeķes,
Greznas kurpes kājiņā!

Pastalas bija nodēģas dažos saimniecības darbos, bet kā visur lietojamus apavus tās valkāja nabagi un arī ļaudis, kuriem latviešu tikumi daudz nerūpēja. Toreiz, kad latviešu darba augļi vēl palika pašu latviešu rokās un tos nepiesavinājās sveši ļaudis, nabadzība parasti bija darba ti-

cības, ka nacionālā brīvība var pastāvēt tikai "pastaliņu līmenī": nabadzīga, muļķīga, naiva...

Indoeiropiešu garīgo kultūru, kuru ir pārmantojusi latviešu tauta, jau izsenis ir skaudušas un nīdējušas mazākattīstītas tautas. Tūkstoš gadus mūsu garīgo kultūru ir vēltīgi centušie iznīcināt iebrucēji krustneši no rietumiem, pēc tam pūsgadsimta laikā to nespēja arī no austrumiem iebrukušie krievvalodīgie komunisti, t. s. atbrīvotāji.

Tagad tie paši mūsu kultūras un līdz ar to arī tautas likvidatori – krustneši un komunisti, kuru ideoloģijās būtisku atšķirību nav,

TIEK VEIKTS DRUDŽAINS DARBS, SLĒPJOT UN VILTOJOT MŪSU TAUTAS VĒSTURI, VULGARIZĒJOT LATVIEŠU VALODU, APMELOJOT UN NOMELNOJOT MŪSU NACIONĀLO KULTŪRU, CENŠOTIES TO NOSTĀDĪT "PASTALIŅU" LĪMENĪ.

kuma trūkuma sekas. Uz šādiem ļaudīm – slinkiem, nevīžīgiem, muļķīgiem u. c. – tad arī attiecināja apzīmējumu "pastalnieki", tāpat uz tiem, kuri, atbilstoši rotaļas vārdiem, danco ar vīzēm, basām kājām vai cauru kurpi, kura ir jāsasien ar siksnu.

LABĀK PASTALIŅĀS, BET BRĪVI...

Arī šodien vārds "pastaliņas" izraisa līdzīgas asociācijas – rada priekšstatu par kaut ko nabadzīgu, bezgaumīgu, latvieša nacionālajam lepnumam nepiemērotu. Tē būtu vietā atgādināt latviešiem savā laikā pasniegto sentenci: "Labāk pastaliņas, bet brīvi!" Tas bija sākums latviešu sagatavošanai uzņemt pamā-

– iet kopsoli, iesaistot arī pašu latviešu kangarus. Tiek veikts drudžains darbs, slēpjot un viltojot mūsu tautas vēsturi, vulgarizējot latviešu valodu, apmelojot un nomelnojot mūsu nacionālo kultūru, cenšoties to nostādīt "pastaliņu" līmenī. Protams, visasākie uzbrukumi tiek vērsti pret mūsu nacionālās kultūras pamatu (latviešu dievatziņu) un tās tagadējo formu – dievturību. Šajā jautājumā komunistu un krustnešu vienprātību var pat apbrīnot. Kad Staļina metodes latviešu tautas fiziskajai iznīcināšanai izgāzās, tika radīti citi, sātāniskāki paņēmieni. Viens no tiem – dievturības ietekmes slāpēšana un "pastaliņošana", vērstoties pret latviešu tautas pamattikumiem: gudrību un daiļuma atziņu.

Turpmāk vēl...

PAR BĒGLIEM

Artūrs Kiršfelds

Šodien Eiropā kā drūms rēgs kļūst vārdi (ne tikai vārdi) "patvēruma meklētāji" vai "bēgļi".

Likt vienlīdzības zīmi starp Otrā pasaules kara bēgļiem un šodien fiziski brutālo iebrucēju masu, kas kā ar kājas spērienu izgāza Eiropas glītās namdurvis, kuras vairs neturas savās eņģēs (virās), ir noziedzīgu cilvēku kopas radīts secinājums un spekulatīvs pieņēmums.

Otrā pasaules kara bēgļi no Latvijas un citām Austrumeiropas valstīm neieradās Vācijā, pēc tam citās mītnes zemēs, lai attiecīgās valsts pilsoņos radītu bailes, nedrošību, uzmauktos sievietēm, laupītu, izdarītu slepkavības.

Nu iebrucēji pieprasa viņiem patīkamo dzīves telpu, pieprasa sociālos labumus, garantijas un ērtības, kuru radīšanā nav piedalījušies, ko eiropietis sasniedzis nopietnā, ilgā un sūrā darbā. Par bezdarbību tīko saņemt pabalstu.

Tā sauktie patvēruma meklētāji, Eiropas civilizācijas grāvēji, neceremoniāli, bez atrunām, ar novazātiem vārdiem – humānisms un cilvēktiesības – izraidāmi ar tiesībām atgriezties viņu izcelsmes zemē vai citviet radnieciskā, nekonzfliktējošā kultūrvīdē. Bet par ļaunprātīgu, glēvi nevarīgu rīcību Eiropas robežu nenosargāšanā, acīmredzot apzinātu postu pieļaujot, Tribunāla priekšā jāstājas šodienas lielvalstu līderiem ar Vācijas kancleri Angelu Merkeli priekšgalā.

**Laikraksta "DDD" redakcija
PATEICAS SAVIEM LASĪTĀJIEM
PAR ATBALSTU 2016. GADĀ!**

Īpašs paldies ziedotājiem:

Akkam Valerijam ar kundzi
Banderam Guntim
Bindemanim Edgaram
Dreimanim Ēvaldam
Graudiņam Gaidim
Kreilei Maijai
Laitānam Leonam
Lapiņai Laumai
Liepiņam Imantam
Mauliņam Vilnim
Nikuļcevam Jurim
Paeglim Guntim
Priedītim Vilim Jānim
Rubinam Andrim
Tučam Verneram
Venclavam Zigurdam

un atbalstītājiem:

Cinim Verneram
Inkinam Leonardam
Klincānam Vilhelmam
Ozolam Rolandam
Pozņakai Valentīnai
Rudēvicai Ginai
u.c.

KUR MEKLĒT LĪDZSVARU?

A.V. Gremze

Apzināti vai neapzināti, bet cilvēki sāk ilgoties pēc līdzsvara – veselīgākiem dzīves apstākļiem tuvāk dabai. Nelīdzsvars veidojas pilsētās – neveselība ir ne tikai pārtikā, bet arī kultūrā, sportā, sadzīvē. Pilsētu ietekme nepaliek bez sekām garīgajai pasaulei. Bet daba spēj dziedināt smadzenes, kas sašķobītas ar bērniem domātām šausmu muldenēm un visādu monsturu, vardarbības, izvirtības propa-

gandu pieaugušajiem. Šodien pat nopietnu mākslu nav iespējams baudīt neveselīgajos pilsētas apstākļos! Pilsētvidi nomāc ne tikai smogs, bet vēl bīstamāka inde – saindēta garīgā gaisotne.

Ar ēzeliem piemītošu apmātību līdzsvars tiek izjaukts, pateicoties vēl nekad nepieredzēta apmēra alkātības pieaugumam. Taču cilvēki, šķiet, sākuši saprast, ka liberāļu piedāvātā maldīgā labklājība un savu zemāko instinktu apmierināšana nes vairāk nelaimju un sarežģījumu nekā labuma. Tā ir bijusi naktstauriņa tiekšanās pretī nāvējošai ugunij.

**LNf bankas konts
ziedojumiem laikrakstam "DDD"**

Latvijas Nacionālā fronte
(Reģ.Nr. 40008033014)

Swedbank (SWIFT kods: HABA LV22);

konts: LV40HABA0551034053378

Aleksandrs Kiršteins: ATKAL VAR JAUTĀT – KĀPĒC JŪS NEKO NEDARĀT?!

Turpinājums no 1. lpp.

Aleksandrs Kiršteins: Ja pilsoņi būtu saliedēta cilvēku grupa, kuriem skolās tikusi pamatīgi ieaudzināta nacionālā apziņa, nevis ceļmalās salasīts kļaidoņu bars, tad pilsonība tiktu piešķirta tikai pēc divdesmit Latvijā nodzīvotiem gadiem, kā tas ir Emirātos, – un tikai tiem, kas valsts valodu pārzina augstākajā pakāpē. Viesstrādnieki var uz gadu atbraukt, pastrādāt celtniecībā vai kuģu būvē, bet pēc gada, lūdzu, brauciet projām – nav vajadzīga nekāda integrācijas programma vai ģimeņu apvienošana.

DDD: Bet kāpēc, jūsuprāt, prezidents Vējonis vispār izveidoja tādu komisiju, kurā par “eksperimentiem” uzaicināti cilvēki bez latviski nacionālas domāšanas?

A.K.: Tas jāprasa viņam, bet laikam prezidents arī pats vāji apzinās savas saknes! Nacionālā apziņa latviešiem nostiprinājās tikai pagājušā gadsimta 30. gadu otrajā pusē. 1935. gadā tika izsludināts jaunais Izglītības likums, kas visiem lika iet vai nu savas tautības, vai latviešu valodas skolās. Krievu tolaik Rīgā bija mazāk par desmit procentiem, tad arī izveidojās spēcīga latviešu nacionālā pašapziņa. Pēc tam trijās padomju paaudzēs tas ir zudis, nemaz neskaitot zaudējumus saistībā ar emigrāciju.

Valsts pirmsākumu un līdz t.s. Ulmaņlaikiem latviešu nacionālā

tiem, kurš pārstāv valsts likumdošanas varu, kura uzdevums ir iesniegt attiecīgus likumprojektus, lai stiprinātu valsts valodu. Ir pieņemts likumprojekts par nelojāliem skolotājiem, ko “Saskaņa” ar dažu latviešu vientiešu palīdzību mēģina apstrīdēt Satversmes tiesā. Likums skaidri noteic, ka nelojalitāte izpaužas necienā pret Latvijas valsti un Satversmi. Ja skolotājs māca vēsturi no grāmatām, kas sludina padomju ideoloģiju, tad tāds skolotājs tiek atlaists. Nobalsošana par šādu likumprojektu ir atbilde uz jautājumu – tāds ir mans darbs. Tagad paskatīsimies, kas notiks 9. maijā, kādu atbildību par to saņems skolas direktori un skolotāji.

Varam cerēt tikai uz jauno paaudzi un izglītošanu. Nav nekāda iemesla krist panikā. Atjaunojot Latvijas neatkarību, latviešu Latvijā nebija pat piecdesmit procentu. Oficiālā padomju statistika uzrādīja 52 procentus, jo, ja pamattauta bija zem 50 procentiem, tad bija jānodibina autonoma republika. Lai Gorbačova laikā Rietumos nebūtu liels troksnis, tad Centrālajai statistikas pārvaldei mākslīgi bija jāmelo, ka Latvijā latviešu ir vairāk par pusi. Labākajā gadījumā bija 45–47 procenti. Rīgā latvieši bija mazliet virs divdesmit procentiem. Tagad latviešu Rīgā ir pāri par četrdesmit procentiem,

problēmu ar latvisku vidi. Tas ir vienīgais ceļš. Pretējā gadījumā iespēja kaut ko mainīt ir tikai ar ieročiem.

DDD: Par to integrāciju, ko tagad grib saukt par saliedētību, īstenībā uztraucas tikai latvieši. Neesmu dzirdējusi, ka krievvalodīgie runātu, ka viņi slikti zina latviešu valodu, ka ir problēmas draudzēties ar latviešiem u.tml....

A.K.: Pilnīgi pareizi. Integrācijas programma tika pieņemta laikā, kad Latvijā nebija attīstītu tehnoloģiju, nebija interneta u.tml. Deviņdesmito gadu sākumā bija tikai četras piecas televīzijas programmas, un tad cerējām, ka integrācija notiks. Tagad ir satelīti, datori, internets katram telefonā, un integrācija zaudē jēgu. Jūs varat dzīvot latviskā telpā Ņujorkā; krievi dzīvo Maskavas kultūrtelpā, bet fiziski atrodas Latvijā. Līdz ar to ir vajadzīgi vēl citi likumi, kas nav mazāk svarīgi kā Izglītības likums.

Piemēram, jālicenzē visas kabeļu un satelīta televīzijas firmas, uzņēmumi Latvijā, lai varētu ieviest kārtību, ka visa apraide notiek tikai valsts valodā vai oriģinālvalodās ar subtitriem latviski. Kā gan varam runāt par latvisku pašapziņu, ja kādreizējais NEPLP (Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome) priekšsēdis Zigmunds Skujiņš nesen intervijā žurnālam “Ir” at-

bilingvālās jeb divvalodīgās izglītības likvidēšana. Divvalodībā pazūd nevis tā valoda, kuru pārstāv Latvijā vairākums, bet pazūd tā valoda, kas ir vājāka mediju jomā konkrētajā reģionā. Ja mēs redzam, ka, piemēram, kabeļtelevīzijā vairums kanālu ir krievu valodā, tad bilingvālos apstākļos pazudīs latviešu valoda.

cilvēktiesību institūtos. Šis pats minētais Kučs bija Latvijas Universitātes Cilvēktiesību institūta vadītājs. Tagad gan viņš stāsta, ka toreiz savus secinājumus izdarījis nevis no “nacionālām”, bet no “cilvēktiesību” pozīcijām. Patiesībā tā ir pozīcija, kuru mums uzspieda EDSO un visi pārējie. Un ne jau viņš to izdomāja, tas

JA PILSOŅI BŪTU SALIEDĒTA CIVĒKU GRUPE, KURIEM SKOLĀS TIKUSI PAMATĪGI IEAUDZINĀTA NACIONĀLĀ APZIŅA, NEVIS CEĻMALĀS SALASĪTS KĻAIDOŅU BARS, TAD PILSONĪBA TIKTU PIEŠĶIRTA TIKAI PĒC DIVDESMIT LATVIJĀ NODZĪVOTIEM GADIEM – UN TIKAI TIEM, KAS VALSTS VALODU PĀRZINA AUGSTĀKAJĀ PAKĀPĒ.

Lai situācija uzlabotos, ir steidzami jāievieš raidstaciju (kompāniju) licenzēšana, jo caur to iespējams kontrolēt arī programmu saturu. Par ko gan mēs runājam, ja “Lattellecom”, kurā 51 procenti akciju pieder Latvijas valstij, veido savus piedāvājumus no pārsvarā krievu valodā raidošiem kanāliem. Ko tad mēs te uztraucamies par Maskavas kanāliem, ja paši tā darām? Atkal var jautāt – kāpēc jūs neko nedarāt?! Mēs jau darām, bet Saeima nevada uzņēmumus. “Lattellecom” kapitāldaļu turētājs ir Ekonomikas ministrijas valsts sekretārs, bet ministrs pārstāv “Vienotību”.

DDD: Bet, kāpēc “Vienotība” nereaģē?

A.K.: Pārsvarā tas ir naudas dēļ. “VL-TB/LNNK” nav sponsoru, kas ir saistīti ar krievu kapitālu. Bet tā saucamajām lielajām partijām – “ZZS” un “Vienotībai” – ir daudz sponsoru, kuru ienākumi ir atkarīgi no sakariem ar Krieviju. Tāpēc jau arī prezidents, komisijas un Saeimas vairākums nespēj ar likumiem iero- bežot šo nelatvisko vidi.

KUČAM TĀ IR IEMĀCĪTS...

DDD: Tieši pirms Ziemassvētkiem Saeima Satversmes tiesas tiesneša amatā apstiprināja Artūru Kuču. Pirms balsojuma jūs mēģinājāt kolēģiem atvērt acis, lai viņi nebalsotu par Kuču, tomēr Saeima ar balsu vairākumu iecēla viņu par Satversmes tiesas tiesnesi.

A.K.: Žurnālists Daniels Grīnfilds (Daniel Greenfield) nesen ir publicējis rakstu, kurā atklāj, ka Soross spējis nopirkt Demokrātu partiju ASV un pārtaisīt to par kreisu, marginālu grupu. Pagājušā gadsimta deviņdesmito gadu sākumā mūsu jaunieši dabūja stipendijas no Sorosa fonda un brauca studēt uz dažādām pasaules universitātēm, kur viņus apstrādāja kultūrmarksisti. Atgriezušies atpakaļ Latvijā, viņi strādāja visādos pašdibinātos

bija milzīgs spiediens no EDSO komisāriem. Šis jaunievēlētais Satversmes tiesas tiesnesis Kučs vienkārši darbojas cilvēktiesību jomā tā, kā viņam to ir iemācījuši.

DDD: Vai jums nešķiet divaini, ka tiesnesis, kuram vajadzētu būt savai stingrai nostājai, pirms kļūt par Satversmes tiesas tiesnesi, jau parāda, ka viņš ir viegli ietekmējams? Uz ikviens varēs viņam kaut ko uzspiest un viņš darīs...

A.K.: Es un lielākā daļa manu frakcijas biedru nebalsojam par viņu, bet pārējiem šķiet, ka viņš ir labs. Debates Saeimā pirms šī balsojuma parāda cilvēku domāšanas veidu un vērtību kritērijus.

IRONISKI PAR T.S. DEPUTĀTU KVOTĀM

DDD: Izvērtējot iepriekšējā gada politiskos notikumus, dažādos plašsaziņas līdzekļos par lielāko noziegumu tiek uzskatītas tā saucamās deputātu kvotas – deputāti esot nozaguši 20 miljonus un nodarbojas ar atklātu korupciju, uzpērkot vēlētajus. Tā bija?

Aleksandrs Kiršteins: Kā tad! Ja simtiem tūkstoši tika iedoti peldbaseinam Bauskā, tad visi deputāti tur brauks peldēties, un viņu bērni brauks uz Ventspili mācīties spēlēt vijoli, jo tur būvēs mūzikas skolu par deputātu piešķirto naudu. Pēc tam visi deputāti brauks uz Cēsim, kur ir čekas upuru piemiņas muzejs. Pārējie tur nedrīkstēs iet, jo deputāti to visu nopirka par deputātu kvotām. Arī Vecpiebalgas baznīcā, kurai piešķīra naudu torņa atjaunošanai, varēs iet tikai deputāti, bet kapličas tiks izremontētas tikai tādēļ, lai tur varētu apbedīt tikai deputātus un viņiem pietuvinātās personas. Uz bērniem izveidotajiem spēļu laukumiem savukārt būs uzraksti: “Nedeputātu bērniem ieeja aizliegta!”

Intervēja
Steidzīte Freiberga

pašapziņa arī nebija nemaz tik spēcīga. Ja atceramies, kad iebruka Padomju Krievijas karaspēks, pirmie, kas pie Inčukalna stājās tam pretī, bija Landesvērs, nevis latvieši. Latvieši gaidīja Rīgā Stučkas karaspēku – vispasaules proletāriskos internacionālistus.

VAJADZĪGI CITI LIKUMI

DDD: Ko darīt? Vai kāds varēja iedomāties, ka 25 gadus pēc neatkarības atjaunošanas prezidents aicinās valsts amatpersonas runāt krieviski ar krievvalodīgajiem, kuri turklāt ir atklāta starptautiska nozieguma rezultātā šeit nokļuvuši kolonisti un okupanti?! Kā jūs uzverat šo aicinājumu?

Aleksandrs Kiršteins: Es esmu viens no Saeimas deputā-

bet Latvijā kopumā pietuvojas 62 procentiem. Skaitļi liecina, ka stāvoklis ir krietni labāks, un tas ir tikai laika jautājums, kad latviešu skaits Latvijā kļūs lielāks.

Ja latviešiem būtu nacionālā apziņa un griba, tad šos jautājumus (par bilingvālo izglītību u.tml.) varēja atrisināt līdz 2004. gadam – vajadzēja tikai pieņemt likumu un pāriet uz latvisku izglītību. Tas tika atcelts, pateicoties “Jaunajam laikam”, pirms tam šos procesus bremzēja “Latvijas ceļš”. Tagad tas notiek lēnāk, bet notiek. Tādējādi nākamais solis agrāk vai vēlāk, būs mācības skolās tikai latviešu valodā. Pieredze rāda, ka tajos novados, kur mācās tikai latviešu valodā, nav arī vairs vajadzīga integrācija, un vispār nav vairs nekādu

klāja, kas notika ar izsniegtajām radio frekvencēm apraidei latviešu valodā.

DDD: Kas tad notika?

A.K.: Šīs licences vēlāk tika pārdotas krievu raidstacijām – un neviens Latvijā neprotēja! Visu nevar prasīt Saeimai un Ministru kabinetam, jo NEPLP ir neatkarīga organizācija – gluži tāpat kā KNAB un SAB. Saeima var tikai nomainīt cilvēkus NEPLP sastāvā, kas tika arī izdarīts. Diemžēl situācija ar frekvencēm nemainās – vesela rinda raidstaciju ir pārdotas un raida krieviski. Laikam ir vajadzīgi jauni likumi, ievērojot jauno tehnoloģiju laikmetu, kurā dzīvojam, un kas atbildīgajām šo organizāciju amatpersonām liktu rīkoties, lai situācija mainītos.

Bet, kā jau teicu, – pirmais ir

KULTŪRA PRET GLOBALIZĀCIJAS CEĻA RULLI

Saruna ar Latvijas Universitātes asociēto profesoru, Dr.hist. Hariju Tumanu

Turpinājums no iepriekšējā numura

ATRAUTĪBA NO SKAISTĀ

Harijs Tumans: Kultūra balstās uz ideāliem. Šie ideāli, kas izpaužas sabiedrības radošajā darbībā, rada Kultūru. Kad šos ideālus zau-

DDD: Ne tik tizla kā mūsdienās?

H.T.: Jā, ja paskatāmies uz vēlo romiešu tēlniecību – varam ieraudzīt dažus ļoti smalkus mākslas darbus, bet tomēr redzēsīm, ka dominē drausmīgi tizli attēli, izteikti barbariskie darbi. Tajā pašā laikā pastāvēja arī teātris, mūzika, literatūra, bet gandrīz

un tās vietā nāca kvazikultūra.

DDD: Kultūras surogāts – garīga veģetēšana? Vai tāda šobrīd ir Eiropā?

H.T.: Nu, varbūt tā var teikt. Tā ir vēlā Roma, kas parazitē uz iepriekšējiem sasniegumiem un cilvēku orientē tikai uz dzīves baudīšanu – mūsu galvenās vērtības tagad ir nauda un bauda. Eiropa šodien atgādina vecu, pamatīgi nolietotu organismu, kas tik tikko sevi vēl spēj uzturēt, bet neko produktīvu pasaulei iedot vairs nevar.

nenotiek visā pasaulē kopumā, ne tikai Eiropā?

H.T.: Jā, protams, šajā globālajā pasaulē mēs visi esam saistīti, un islāma kultūras telpa arī. Globalizācija grauj visas kultūras, un islāms nav izņēmums. Tādēļ no islāma pasaules nāk šis bezkultūras mežoņu masas, kas rada apdraudējumu Eiropai. Šīs masas ir radušās islāma pasaules degradācijas rezultātā, tātad arī tās ir globalizācijas produkts. Un islāma radikālisms lielā mērā ir reakcija uz šo globalizāciju, kas

mā. Katrs paliktu pie sava, bet viņi būtu draugi un labi saprastu viens otru.

Katras Kultūras elite atrod kontaktu ar citas Kultūras pārstāvjiem. Viduslaikos Ričards Lauvassirds karoja ar Saladīnu, bet viņi spēja draudzīgi komunicēt pie kopēja galda, lai pēc tam turpinātu karot... Kā cilvēki viņi viens otru saprata un cienīja. Briesmas slēpjas tajā līmenī, kur trūkst izglītības – tur nav nedz goda, nedz cieņas, nedz izpratnes...

Runājot par vienojošo Kultūrā, mēs varam vilkt paralēles starp Sokrātu un Konfūciju vai Budu. Sokrāts teica, ka viņš apzināti nenostrādā ar dabas pētniecību un arī citiem neiesaka. Jo cilvēks, protams, var izpētīt vēju, lietu un citu parādību cēloņus, bet, veltījis tam visu savu laiku, viņš palaidīs garām pašu galveno – dvēseles kopšanu. Ļoti līdzīgi savā laikā izteicās arī Buda – ka nav vērts pētīt materiālo pasauli, kas ir ciešanu avots, bet ir jāpievēršas tam, kā glābties no tās tirānijas. Tātad, lai gan katrai Kultūrai ir savas atšķirības, tomēr redzam, ka daudz kas tajās ir vienojošs. Ir paralēles, ir sakritības, ir savstarpējas izpratnes iespējas. Arī katras tautas patriots var saprasties ar citas tautas patriotu. Ja viņš ir patriots un nesirgst ar naidu. Jā, patriots ar patriotu vienmēr atradīs kopēju valodu!

DDD: Vai piekriņat, ka problēmas rodas tad, kad dažādu tautību pārstāvji tiek sajaukti vienā katlā – vienā teritorijā? Eiropa kļūst par šādu rasolu, un Āfrikas bēgļu ienākšana rada konfliktus. Latvijā ir vēl cita problēma – okupācijas laikā izmainītās etniskās proporcijas.

H.T.: Jā, protams, katras nācijas attīstībai ir ļoti svarīga sava teritorija. Un, protams, proporcijām arī ir milzīga nozīme, bet gudra un nosvērta politika var šīs problēmas risināt bez naida un kara. Taču šodienas pasaulē mēs redzam citu tendenci – globalizācijas politika veicina tautu sajaukšanos, to pašu etnisko rasolu, jo tādā veidā visus var unificēt un viegli pārvaldīt. Iespējams, ka tā saucamā bēgļu problēma Eiropā arī ir radusies tai pašā sakarā – lai veicinātu tautu sajaukšanos.

DDD: Sanāk, ka Raiņa vārdi “visas [tautas] kopā pret tumsu”, ir nevis strukturāla sajaukšanās, bet kopīga kustība caur katras tautas nacionālās kultūras apziņāšanos un tiekšanos uz augstākiem ideāliem – jo tumsa ir kultūras un ideālu trūkums. Kā jūs teicāt, patriots saprotas ar patriotu... un grieķis Sokrāts draudzētos ar ķīnieti Konfūciju...

H.T.: Protams. Tikai tā var saglabāt savu identitāti un piederību Kultūrai. Jo globalizācijas ceļā rullis cenšas visus vienādi nolīdzināt. Mūsdienās redzam to pašu, ko senajā Romā, kur visus gribēja padarīt vienādus. Šodien mums cenšas iestāstīt, ka nacionāla valsts nav vajadzīga, tās vietā tiek veidots globalizētais viņegrets, kas nozīmē bezkultūras masu – viegli kontrolējamu un manipulējamu. Acimredzot tāds ir paredzamais gala produkts.

Turpmāk vēl...

Intervēja Līga Muzikante

dē, to vietā nāk materiālās intereses – nauda, vara, bauda, viss tas, kas vairs nesaistās ar augstākajām vērtībām. Tas cilvēku dezorganizē, demobilizē. Ja Kultūra cilvēku mobilizē, tad vēlā civilizācija cilvēku demobilizē. Tāds demobilizēts cilvēks ir labāk piemērots tirgus ekonomikai – viņam vieglāk iestāstīt, bez kā viņš vairs nevar dzīvot un kas viņam noteikti ir jānopērk. Arī valdīt pār tādu ir vieglāk, jo viņš pats nedomā, nesaprot, kas sabiedrībā notiek, neuzdod liekus jautājumus un visam tic – ideāls objekts manipulācijām.

DDD: Tā rodas puļa cilvēks, kurš neanalizē notiekošo un tā saucamās laikmetīgās mākslas izstādē nespēj saskatīt, ka “karalis gluži vienkārši ir plīks”...

H.T.: Protams, viņš jau nedomā ar savu galvu, jo nemāk un nespēj – tāda šodien ir izglītība. Un vispār, domāšana mūsdienu sociālajai sistēmai ir liela bīstamība – ja cilvēki sāks paši domāt, tie sāks arī saprast, kas notiek... Oldess Hakslijs, prognozējot pasaules attīstību, jau 20. gadsimta pirmajā ceturksnī grāmatā “Brīnišķīgā jaunā pasaule” rakstīja, ka nākotnē tiks lietotas speciālās metodes, lai bērniem iepatētu riebumu pret grāmatām, pret skaistumu, pret dabu, pret visu harmonisko. Lai cilvēks tikai nesāktu domāt un netiektos pēc skaistā! Šodien mēs redzam, ka tas tiek panākts, lai gan ar citām metodēm... Kas šodien notiek ar klasiskajām izrādēm teātrī, operā, baletā? Kaut ko skaistu ieraudzīt tur ir ļoti grūti – visi klasiskie darbi tiek izkropļoti vai apņirgti. Klasiskās mākslas cienītāji tūlīt tiek nodēvēti par atpalikušiem mežoņiem. Un atkal te ir paralēles ar Seno Romu.

DDD: Arī tur bija “modernā māksla”?

H.T.: Protams. Ne tāda kā mums, bet principā var salīdzināt.

nekas nav saglabājis, nav nekādu tekstu. Kādēļ? Tādēļ, ka tam nebija mākslinieciskas vērtības – tādas vērtības, kas spētu pārdzīvot savu laiku. Tātad tā nebija māksla, bet drīzāk masu kultūras kičs – tas pats, kas valda šodien. Jo saglabājās tikai tas, ko nākamās paaudzes pārrakstīja un kopēja, tas, kas izturēja laika pārbaudījumu, ko laiks atlasīja. Un tādu darbu ir ļoti, ļoti maz.

DDD: Tie nes Kultūras ideālus?

H.T.: Jā, protams. Turklāt gara Kultūras ideālus. Klasiskā māksla vienmēr uzrunā cilvēkus, jo tā stāv pāri savai nacionālajai specifikai, pāri savam laikam. Tas ir vienmēr aktuāls vēstījums.

Vēlajā Romā klasiskajos darbos notika tāda pati vulgarizācija kā šodien pie mums. Mūsdienās pasaules kino industrija masveidīgi piedāvā, tā teikt, seksu un asinis. Romā bija tas pats, tikai uz skatuvēm un arēnās lija nevis virtuālas asinis, bet reālas. Jo nebija viņiem televīzijas, nevarēja asinis imitēt, tāpēc nogalināja reāli – “tiešajā ēterā”.

DDD: Sanāk, ka esam gājuši nevis pa apli, bet pa spirāli – mazliet augstāk pacēlušies...

H.T.: Jā, tādā ziņā var piekrist – tā ir spirāle.

GATAVI GRAUT, BET NE RADĪT

Harijs Tumans: Rietumu civilizācijai ir trīs etapi vai laikmeti. Pirmais ir antīkais, bet otrais ir viduslaiku posms – kristīgais civilizācijas laikmets. Tad notika renesanses un reformācijas laikmeta lūzums, un sākās Eiropas dekrīstianizācija. Tad pakāpeniski tapa laicīgā Eiropas kultūra. Un rezultātā tagad mēs dzīvojam jau postkristīgajā, postkultūras laikmetā. Tātad kultūra beidzās,

KAS ŠODIEN NOTIEK AR KLASISKAJĀM IZRĀDĒM TEĀTRĪ, OPERĀ, BALETĀ? KAUT KO SKAISTU IERAUDZĪT TUR IR ĻOTI GRŪTI – VISI KLASISKIE DARBI TIEK IZKROPĻOTI VAI APŅIRGTI.

DDD: Jūsprāt, vai Eiropai draud islamizācija?

H.T.: Protams, tie ir reālie draudi. Velkot paralēles – tas ir tas pats, kas bija romiešu barbarizācija.

DDD: Taču – vai imigranti, kas ienāk Eiropā no Āfrikas, nes kaut kādu kultūru, vai arī nāk no cita “veca, nolietota organisma”?

H.T.: Šis ir sarežģīts jautājums. No vienas puses, katras kultūras pamatā ir sava reliģija. Tātad šie imigranti ienāk ar savu reliģiju; un reliģija, protams, ir Kultūra – vienojošs. Tas ir viens aspekts. Bet mēs redzam, ka viņi nenes sev līdzīgu islāma kultūru. Rodas iespaids, ka īsti musulmaņi ir tikai maza daļa no viņiem. Bet lielākajai imigrantu daļai ir svešs gan islāms, gan islāma priekšstatu par cilvēka dzīvi, par cilvēka cieņu. Viņu lielākā masa ir bez kultūras, tie ir barbari. Un tam nav sakara ar islāmu. Jo islāms, tāpat kā jebkura liela reliģija, audzina cilvēku un veido to skaistu.

DDD: Izglīto!

H.T.: Tieši tā, izglīto. Aizbraucot uz islāma valstīm un komunicējot ar cilvēkiem, kuri dzīvo islāma kultūrā, mēs redzam, ka tie ir ļoti patīkami, skaisti cilvēki. Viņiem ir skaista formācija, t.i., stingra vērtību sistēma, ētikas normas, tradīcijas. Tas viss var mums patikt, var nepatikt – tas ir cits jautājums, bet jāsaprot, ka pati par sevi islāma pasaule ir skaista un cēla. Tā radīja savas kultūras vērtības. Bet t.s. bēgļi, imigranti lielākoties ir cilvēki bez jebkādas kultūras. Viņi tikai sauc sevi par musulmaņiem, izmantojot islāma vārdu, lai konfrontētu ar Rietumu civilizāciju.

DDD: Šī ideoloģija ir iekarošanas ierocis?

H.T.: Jā, tas ir ierocis. Nezinu, protams, cik tādu ir, bet rodas iespaids, ka viņu lielākā daļa ir agresīva bezkultūras masa, kas ir naidīgi noskaņota pret mums.

Viņu vienīgā vēlme ir labi dzīvot, un varbūt viņus vēl vada naidis un atriebības kāre pret “baltajiem”, pret Rietumu civilizāciju. Viņi ir gatavi graut, bet nav spējīgi paši kaut ko radīt. Šis tiešām ir kā barbaru iebrukums Romas impērijā.

DDD: Jūs sacījāt par skaisto islāma sabiedrību islāma valstīs, tomēr – vai kultūras pagrimums globalizācijas ietvaros, jūsprāt,

viņu kultūras telpā viennozīmīgi izpaužas kā vesternizācija (Rietumu dzīvesveida izplatīšanās – red.piez.). Šie destruktīvie procesi izsauc protestu, bet protests bieži vien iegūst destruktīvas formas, kā mēs labi zinām... Var teikt, vēstures svārsts ir pagriezies uz otro pusi, un Rietumu civilizācija sāk saņemt rēķinus par koloniālisma laikmeta darbiem...

VAI GRIEKIS SOKRĀTS SAPRĀSTOS AR ĶĪNIETI KONFŪCIJU?

DDD: Rainis ir teicis: “Ne tauta pret tautu tad karos, bet visas kopā pret tumsu!” Vai jums neskāp, ka šis brīdis ir pienācis – lai arī šobrīd tauta ar tautu vēl rīdās, tomēr tas ir ačgārnī un cilvēcei globālā mērogā ir jāatrod ceļš uz patiesu Kultūru, tiecība uz garīgiem ideāliem, ceļš pie Dieva? Varbūt Rietumu un Austrumu Kultūras ideāli patiesībā ir vienoti?

Harijs Tumans: Es neteiktu, ka tie ir vienoti. Ideālus var nolikt blakus un salīdzināt, tie var būt līdzīgi, bet nav vienādi. Katras Kultūras pamatā ir kāds ideāls, kāda vērtību sistēma, kas no šā ideāla izaug. Vērtības nozīmē gan līdzību, gan atšķirību. Bet Rainim ir taisnība – par tik, par cik šodien visi Kultūras cilvēki, neskatoties uz viņu etnisko piederību un piederību kādai lokālai kultūras tradīcijai, stāv pretī milzīgai bezkultūras masai, tai tumsai, ko nes pasaulei globalizācija.

DDD: Vai Austrumu Kultūras cilvēks sapratīs Rietumu Kultūras cilvēku?

H.T.: Protams, īsti Kultūras cilvēki vienmēr savstarpēji sapratīsies un atradīs kopēju valodu. Dažādu kultūru pārstāvji viegli var sapraties savā starpā, jo viņiem ir vērtības, kas pārsvarā ir līdzīgas, bet viņiem nav nekā kopīga ar bezkultūru, kurai ir tikai savtīgas intereses.

DDD: Tātad tieši augstākās vērtības spēj vienot.

H.T.: Jā, un, pirmkārt, tās ir ētiskās vērtības.

DDD: Vai Konfūcijs, satiekoties ar Sokrātu, atrastu kopēju valodu?

H.T.: Protams, kopēju valodu atrastu, lai gan viņi nevarētu vienoties kopējā uzskatu sistē-

Turpinājums no 1. lpp.

SATVERSMES TIESĀ –

KĀ ĀZIS PAR DĀRZNIĒKU KĻUVA SAEIMAS DEBATES

Valērijs Agešins (SASKAŅA): Saeimas Prezidijs šā gada 12. decembra sēdē nolēma nodot Juridiskajai komisijai Ministru kabineta 2016. gada 6. decembra sēdes protokollēmumu "Par Satversmes tiesas tiesneša amata kandidātu Artūru Kuču".

Saeimas Juridiskās komisijas šā gada 21. decembra sēdē tika skatīts lēmuma projekts "Par Artūra Kuča apstiprināšanu par Satversmes tiesas tiesnesi". Komisijas locekļi ir vienbalsīgi atbalstījuši minēto lēmuma projektu.

Saeimas Juridiskās komisijas vārdā aicinu apstiprināt Artūru Kuču par Satversmes tiesas tiesnesi. Tiesnesis Artūrs Kučs stājas amatā Satversmes tiesas likumā noteiktajā kārtībā.

Aleksandrs Kiršteins (VL-TB/LNNK):

Cienījamā priekšsēdētāja! Godājamie deputāti! Nu, te ir notikusi neliela kļūme. Acimredzot ne Ministru kabinets, ne komisija nav iepazīsināties ar viscaur cienījamā kandidāta iepriekšējo darbību.

Paļaudamies gan uz komisiju, gan uz ieteicējiem, mēs parasti šeit nobalsojam par tiesnešiem, sevišķi neiedziļinoties viņu iepriekšējā darbībā, un pēc tam brīnāmies, kad kāds tiesnesis, piemēram... kukuli viņš neņem, bet, nu, viņš piesavinās it kā citam dotu kukuli, vai notiek visādi brīnumi...

Un šīnī gadījumā es domāju: kāda ir Satversmes tiesas tiesneša amata kandidāta attieksme, piemēram, pret Latvijas konstitucionālajiem aktiem, ko mēs esam pieņēmuši? Intereses pēc ieskatījos "Deklarācijā par Latvijas okupāciju" un izlasīju brīnumu lietas: "PSRS vadība mērķtiecīgi iepludināja Latvijā simtiem tūkstošus migrantu un ar to palīdzību centās iznīcināt Latvijas tautas identitāti. Šīs politikas rezultātā latviešu kā pamatnācijas īpatsvars samazinājās no 77 procentiem līdz 52 procentiem."

Izrādās, ka Kuča kungs, strādādam Latvijas Universitātes Juridiskās fakultātes Cilvēktiesību institūtā, ir čakli pelnījis, rakstīdam dažādām tiesām eksperta ziņojumus par tādām jautājumiem kā, teiksim, okupanti, repatriācijas nepieciešamība, kā arī dažos citos jautājumos. Es izrakstīju dažus domugraudus no šīm ekspertizēm.

Daži piemēri. Saeimas deputātu Ingmāru Līdaku savulaik intervēja (laikraksta "DDD") žurnāliste Ilze Liepa, un intervija tika publicēta ar virsrakstu "Latviešiem jābūt saimniekiem savā zemē". Par šo interviju Kučs ir

sniedzis ekspertīzi tiesai, jo prokurore Garanča bija ierosinājusi krimināllietu. (Uzreiz pateikšu, ka gan zemākajā instancē, gan arī tad, kad lieta tika pārsūdzēta apgabaltiesā, prokurore Garanča zaudēja šajā apsūdzības lietā un bija spiesta aiziet no darba prokuratūrā, un tagad laikam pelna maizi kā advokāte.) Ko Kuča kungs tur raksta? Viņš raksta, ka intervētājas komentārā, ka latvieši izmirst: "Mēs esam par maz mums atvēlētajā teritorijā, jo mūs nomāc okupantu pārsvars, kas ir izjaucis kopējo harmoniju. Okupantus ar masu neizspiedīs. Arī viņi šeit ir iesakņojušies, turas pretī un vairojas. Galvaspilsētā Rīgā latviešu ir tikai 30 procenti, un tas ir katastrofāli maz. Te ir vajadzīga iejaukšanās." Tad Kučs... Ā, un ir vēl viens tāds teiciens: "Okupantus latvieši uzskata par ārējiem ienaidniekiem latviešu tautai, zemei un valstij."

Kuča kungs raksta: "Šie izteikumi pretnostata latviešus un citus bijušās PSRS etnisko grupu pārstāvjus, pēdējos definējot kā latviešu tautas ārējos ienaidniekus (Piemēram: "Ja latvieši nepanāks okupantu repatriāciju uz Krieviju, uz visām četrām pusēm, latviešu tauta tiks iznīcināta."), pretnostata latviešus un citu bijušās PSRS etnisko grupu pārstāvjus. Šie teikumi aicina ierobežot krievu un citu bijušās PSRS etnisko grupu pārstāvjus, kas ieradušies Latvijā pēc 1940. gada 17. jūnija un līdz 1991. gada 21. augustam, tiesības un vienlīdzību likuma priekšā, un tiesības uz dzīvesvietas izvēli ārpus sava etnosa areāla."

Jāteic, ka šajos rakstos nekādas tiesības gan nebija apstrīdētas, jo, piemēram, "Deklarācijā par Latvijas okupāciju" ir teikts, ka Latvijas Republikas Saeima aicina pasaules valstis palīdzēt Latvijai likvidēt okupācijas sekas un atbalstīt to personu centienus, kuras vēlas no Latvijas atgriezties savā etniskajā dzimtenē.

Otrajā deklarācijā, kas saucas "Deklarācija par Latvijā istenotā Padomju Sociālistisko Republiku Savienības totalitārā komunistiskā okupācijas režīma nosodījumu", ir teikts, ka Ministru kabinetam jānoslēdz starp Latvijas Republiku un Krievijas Federāciju speciāls nolīgums, kas noteiks savstarpējas saistības materiālo izdevumu segšanā pārceļotājiem un viņu ģimenēm, kas pārceļas uz savu vēsturisko dzimteni.

Jā, šeit man ir arī eksperta nopratināšanas protokols. Jūs zināt, ka apsūdzētajiem ir tiesības uzdot ekspertiem jautājumus. Tas, protams, ir bijis pirms 10 gadiem, un mēs varam teikt, ka tas viss ir novecojis... Bet Kuča kungs raksta, ka šie raksti satur aicinājumu, kas izraisa neuzticību, ir vērsti uz nacionālā naida, nesaticības izraisīšanu, un tā tālāk, un tā tālāk.

Pēdējais. Kāda ir Kuča kunga attieksme pret divvalodību? Kad mēs šeit pieņemām Vispārējo konvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību jeb tā saukto mazākumtautību konvenciju, bija atruna, ka, ievērojot vēsturiskos apstākļus, vietās, kur lat-

vieši ir mazākumā, mēs tomēr turpinām lietot latviešu valodu kā valsts valodu, un tad Kuča kunga uzskats bija, ka tomēr šajās vietās vajadzētu (Starpsauciens: "Laiks!") atļaut divvalodību jebkurā gadījumā.

Sēdes vadītāja: Kiršteina kungs, jūsu debašu laiks ir beidzies.

Aleksandrs Kiršteins: Es varētu, protams, turpināt, tomēr es aicinu šajā gadījumā nebalsot "par" šo kandidātu, jo Satversmes tiesa ir novājināta. Tā jau nobalsoja "par" to, ka Abrene nav Latvijas sastāvdaļa un šajā jautājumā nav vajadzīgs referendums. Otrs balsojums acimredzot būs "par" to, ka Latvijā nav bijusi okupācija. Un tā mēs nonāksim pie trešā balsojuma, ka Latvija ir...

Sēdes vadītāja: Paldies.

Aleksandrs Kiršteins: ...nelikumīgi izstājusies no Krievijas impērijas.

Paldies. Aicinu neatbalstīt!

Inese Lībiņa-Egnere (VIENOTĪBA):

Godātie kolēģi! Ir patiesi skumji. Ir patiesi skumji! Pirms nedēļas, manuprāt, deputāte Ilze Viņķele kāpa šajā tribīnē un solīja mums visiem, ka pie katras homofobiskas Aleksandra Kiršteina uzrunas viņa kāps tribīnē, savukārt es, no savas puses, varu apliecināt, ka pie katras šādas uzrunas, kurā tiek apmeloti tiešām augsti profesionāļi no jomas, kuru pārstāvu es, – no akadēmiskās vides jurisprudencē –, tribīnē kāpšu es.

Kuča kungs ir augsti vērtēts speciālists tieši naida runas jautājumā. Šie citāti, kurus Kiršteina kungs minēja, bija no tā devētās Gardas avīzes – ar dažādiem uzsaukumiem, bez individuāla vērtējuma, vienkārši kategorizējot cilvēkus baltajos un melnajos. Kuča kungs kā augsti kvalificēts speciālists naida runas jautājumā ir skaidrojies Latvijas tiesību būtību, to, ka Satversmē katras personas jautājumus tiek vērtēti atšķirīgi. Mēs netaisām kolektīvās atbildības premisas attiecībā uz to vai citu cilvēku kategoriju, nekurinām naidu, un, manuprāt, ikviens speciālists cilvēktiesību jomā, kurš ir uzņēmies darboties tieši saistībā ar naida runas izskaušanu, Latvijai šajā ļoti sarežģītajā laika periodā ir liels ieguvums. Es tiešām būtu ļoti pagodināta, ja mēs šodien Saeimā stiprinātu Satversmes tiesu ar jaunu Satversmes tiesas tiesnesi... ne vien gados jaunu, bet arī ar zināšanām tieši naida runas jautājumā. Konstitucionālās tie-

sas šobrīd Eiropā, kolēģi, ir tās, kuras populisma sērgas pārņemtās valstīs notur demokrātijas mugurkaulu.

Es ļoti ceru, ka Latvija to nepiedzīvos. Bet es ļoti ceru, ka Latvija piedzīvos to, ka Saeimas deputāti balso ar mugurkaulu un nepaļaujas tam vai citam populistiskās provokācijas mēģinājumam.

Es aicinu atbalstīt šo kandidātu.

Paldies.

Ilze Viņķele (VIENOTĪBA):

Cienījamās kolēģes! Godātie kolēģi!

Šodien mums ir iespēja ar savu balsojumu Satversmes tiesu papildināt ar tiesnesi, kurš vēsturiskos faktus, vēsturisko faktu interpretāciju ļoti precīzi un profesionāli spēj nošķirt no emocijām un naida runas.

Es ceru, ka šī tendence staros arī uz Saeimu, es ceru arī, ka mēs varbūt kaut kad iemācīsimies.

Kiršteina kungs acimredzot ir izvēlējis savu ceļu, un ir cilvēki, kas to nemaina. Kiršteina kungs lai balso ar mugurkaulu, visus pārējos es aicinu balsot ar galvu.

Paldies.

Gunārs Kūtris (NSL):

Cienījamās dāmas un kungi! Es pilnībā piekritu tam, ko Viņķeles kundze teica, un daļu no tā, ko es gribēju teikt, viņa arī pateica, proti, par attieksmi, ka juristam ir jāprot izvērtēt jautājumu, nolikt malā emocionālās vai naida kurināšanas runas, salikt visu pa plauktiņiem un pateikt: tas ir tā, tas ir tā.

Bet vienlaikus izmantošu iespēju no šīs tribīnes teikt, ka nevajag sabiedrībā izvērst, nevajag sabiedrībai darīt zināmus nepatiesus faktus, it īpaši, ja tiek aizskarta Satversmes tiesa. Satversmes tiesas darbs nav novājināts, tā ir viena no augstākajām autoritātēm Latvijas institūciju vidū, salīdzinot ar Saeimu un valdību. Es ļoti ceru, ka Saeimas autoritāte būtu tikpat liela.

Otrkārt. Es ļoti gribu uzsvērt,

ka arī jaunie tiesneši skatīs lietas no juridiskā viedokļa, bet neskatīs no politiskā viedokļa, jo daži gribētu, lai Satversmes tiesas viedokļi būtu balstīti uz politisko pārliecību. (*Dep. I. Ribenas un J. Dombavas starpsauciens.*) Tiesa nav politiska institūcija. Tiesai jāvērtē juridiskais faktors.

Un trešais faktors. Satversmes tiesas spriedums juridiski ļoti precīzi fiksē okupācijas faktu. Tas ir nostiprināts ar tiesas spriedumu.

Tā ka lūdzu neteikt no šīs tribīnes nepamatotus neargumentētus apvainojumus!

Paldies.

Ringolds Balodis (NSL):

Labdien, godātie kolēģi! Saistībā ar ētikas noteikumiem es domāju, ka Saeimas kārtības rullī ir diezgan skaidri ierakstīts, ka nevajadzētu deputātiem nodarboties ar pašmērķīgu izrādīšanos. (*Dep. A. Kaimiņš: "6. punkts! 6. punkts tas ir!"*) Jā, Kaimiņa kungs pat zina no galvas, acimredzot viņu tas pants īpaši pie- saista.

Kolēģi! Runa ir par to, ka, protams, jebkurā valstī – jebkurā valstī! – Augstākās tiesas tiesneši, it īpaši konstitucionālās tiesas tiesneši, vienmēr ir bijuši tāds diskusiju objekts. Kolēģi, vienmēr citās valstīs arī diskutē par šiem tiesnešiem! Man tiešām žēl, ka augsti kvalificēts speciālists Kuča kungs, kuru es arī ļoti cieniu, mums šeit ir šādā veidā jāizvazā, pirms jāapstiprina amatā.

Es nezīnu precīzi, uz kura vietu Kuča kungs dodas (man liekas, tā ir Kaspara Baloža vieta), bet es atceros, ka savulaik, spriežot par Kasparu Balodi, kurš tagad ir godam nokalpojis šos 10 gadus, bija dažnedažādas insinūācijas, ieskaitot to, ka viņam Satversme neliekas pietiekami laba, un tamlīdzīgi.

Kolēģi, nerausim ārā no konteksta kaut kādas atsevišķas lietas, kas turklāt, manuprāt, nebija pareizi interpretētas! Lībiņas-Egneres kundze ļoti labi raksturoja šo situāciju, kas saistījās ar Gardas kungu.

Protams, Kuča kungu es pazīstu jau vairāk nekā 15 gadus. Esam šobrīd vienā promocijas padomē. Viņš ilgu laiku ir bijis katedras vadītājs, un man nav pamata šaubīties ne par viņa nacionālo stāju, ne par zināšanām.

Es aicinu: atbalstīsim šo cienījamā kandidātu – asociēto profesoru tiesību zinātņu doktoru Artūru Kuču – Satversmes tiesas tiesneša amatam un beigsim pašmērķīgi izrādīties!

Paldies.

SEMIOTISKI POLITISKAIS DISKURSS?

Mārtiņš Bondars (LRA):

Cienītā priekšsēdētājas kundze! Godātie kolēģi un cienītās kolēģes! Es esmu priecīgs, ka šodien šī debate šeit notiek. (Dep. J. Šulcs: "Debates!") Debates, jā. Šulca kungs, paldies, ka aizrādījāt vēlreiz. Es grēkoju šajā jautājumā.

Katrai amatpersonai, kura tiek ievēlēta, būtu jāiziet cauri ļoti rūpīgam profesionālās izvērtēšanas

sietam. Jā, kolēģi! Vienmēr, kad mēs balsojam par kandidātiem, mums pirms tam būtu jābūt debatēm gan par kandidāta personību, gan par profesionālajiem sasniegumiem, gan par dažādiem aspektiem, kādos konkrētā persona varētu dot savu pieešanu institūcijai, uz kuriem viņš vai viņa dodas strādāt. Tāpēc šī debate nav slikta un nav nosodāma un nevajag celt paniku par to, ka šeit tāda notiek.

Es atbalstu Artūra Kuča kunga kandidatūru Satversmes tiesas tiesneša amatam, bet tajā pašā laikā es uzskatu, ka par katru tiesnesi – ne tikai par Satversmes tiesas tiesnešiem, bet arī par citiem tiesnešiem! – vajadzētu būt šādai debatei. Jo bieži vien ir tā, ka mēs balsojam, bet nedebatējam, bieži vien mēs ieceļam cilvēkus uz mūžu tiesne-

ša amatā (Dep. V. Spolītis: "Uz 10 gadiem!") un ceram sagaidīt kaut kādu labu rezultātu no viņiem, bet patiesībā varbūt dažas no šīm personām nemaz nav piemērotas saņemt no mums mandātu mūža garumā. Un tas ir nopietni. Tas ir ļoti nopietni! Tāpēc es nenosodītu kolēģus par to, ka viņi debatē. Mēs varam nosodīt par to, ko viņi debatēs saka, un apgāzt šos argumentus, bet mēs nevaram nosodīt faktu, ka šāda debate... šādas debates notiek.

Tāpēc aicinu kolēģus atbalstīt Kuča kunga kandidatūru, bet nākotnē arī tomēr debatēt par amatpersonām, kuras mēs ieceļam amatos, jo tas ir nopietni. Citādi var iznākt tā, kā ar dažiem ministriem, kuri sēž no manis pa labi un kuru demisiju mēs šodien prasām.

Sergejs Dolgopolovs (SASKAŅA):

Cienījamie kolēģi! Es no sirds pateicos Saeimas Mandātu, ētikas un iesniegumu komisijai, kura sāka legalizēt atsevišķus vārdus, jo šķiet, ka idiotismam tiešām robežu nav, un, es domāju, lai to ierobežotu, arī nepieciešamas šāda veida debātes.

Aicinu atbalstīt Satversmes tiesas tiesneša amata kandidātu Artūru Kuču.

Paldies.

Aleksandrs Kiršteins (VL-TB/LNNK):

Cienījamā priekšsēdētāja! Godājamie deputāti! Es nebūtu neapšaubu Kuča kunga profesionalitāti un labprāt ieteiktu viņu cilvēktiesību birojam, nevis Satversmes tiesai. Es arī nesaprotu iepriekšējos runātājus, kuri teica, ka esot izdomāti citāti. Man šeit ir oficiāli ekspertu nopratināšanas protokoli, ar kuriem es varu iepazīstināt Lībiņas-Egneres kundzi. Es arī nesaprotu pārmetumus homofobijā. Kāds sakars šodienas diskusijai ar homofobiju.

Bet es gribu nocītēt vienu citu lietu. Šodien "Latvijas Avīzē" ir publicēti latviešu valodas centralizētā eksāmena rezultāti. No 28 pēdējās vietas ieņemušajām pašvaldību skolām 21 skola ir ar krievu mācībvalodu. Piezvanot uz Zemgales vidusskolu Daugavpils novadā... (Dep. S. Āboltiņa: "Kāds tam sakars ar Satversmes tiesu?!") Tam ir saistība ar Satversmi. Klausieties, lūdzu! Demeņē skolas direktors nespēja atbildēt latviešu valodā. (Dep. V. Spolītis: "Tas nav Satversmes tiesas jautājums!") Skatot iepriekšējās ekspertīzes un arī ieteikumus... kā es teicu, eksperta Kuča kunga ieteikumus, ka nevajag atrunu par valsts valodas lietošanu tā sauktajā mazākumtautību konvencijā attiecībā uz vietām, kur pārsvarā dzīvo krieviski runājošie... Mēs redzam, ka 25 gadus pēc Latvijas neatkarības atjauno-

šanas pat skolu direktori neprot latviski atbildēt uz jautājumiem. Tātad cilvēks, kurš neorientējas bēdīgajā situācijā ar okupācijas sekām, acimredzot ir vairāk piemērots cilvēktiesību birojam, nevis Satversmes tiesai.

Un, ja Viņķeles kundze apšaubā un nāks kaut ko šeit runāt pēc manis, kā viņa solīja, tad vajadzētu saprast tomēr, cik lojalitāte ir svarīga, ja direktors nespēj izteikties latviski un trešā daļa bērnu 9. maijā iet pie Pārdaugavas pieminekļa. Tas parāda, cik bēdīgā situācijā mēs atrodamies.

Paldies.

Valērijs Agešins (SASKAŅA):

Es vēlos atmaskot kārtējos šeit izskanējušos melus. Uzskatu, ka Kiršteina kungs visus Saeimas Juridiskās komisijas deputātus savas uzrunas sākumā apmeloja.

Godātā Saeima, es apliecinu, ka visi Saeimas Juridiskās komisijas deputāti rūpīgi iepazīstas ar visiem lēmumu projektiem un tiem pievienotajiem materiāliem. It īpaši, ja runa ir par tiesnešiem.

Līdz ar to es aicinu balsot "par". Turklāt gandrīz vai par katru tiesnesi mūsu komisijā notiek diskusijas, ir iespēja paust savu viedokli, tāpēc es domāju, ka šeit nav pamata šo diskusiju attīstīt un turpināt. Kandidāts ir ļoti cienījams, visi Juridiskās komisijas deputāti rūpīgi lasa lēmumu projektus un tiem pievienotos dokumentus.

Paldies.

Sēdes vadītāja Ināra Mūrniece: Debates slēdzu.

Lūdzu zvanu! Balsosim par lēmuma projektu "Par Artūra Kuča apstiprināšanu par Satversmes tiesas tiesnesi"! Lūdzu balsošanas režīmu!

Lūdzu rezultātu! Par – 75, pret – 5, atturas – 2. Lēmums ir pieņemts.

Apsveicam Artūru Kuču ar apstiprināšanu Satversmes tiesas tiesneša amatā! (Aplausi.) Paldies.

Balsošanas rezultāti

Par Artūra Kuča apstiprināšanu par Satversmes tiesnesi (462/Lm12)

Vārds	Frakcija	Balss	Vārds	Frakcija	Balss
PAR: 75					
1. Hosams Abu Meri	VIENOTĪBA	Par	45. Sergejs Potapkins	SASKAŅA	Par
2. Aldis Adamovičs	VIENOTĪBA	Par	46. Edgars Putra	ZZS	Par
3. Valērijs Agešins	SASKAŅA	Par	47. Artis Rasmanis	ZZS	Par
4. Solvita Āboltiņa	VIENOTĪBA	Par	48. Romualds Ražuks	VIENOTĪBA	Par
5. Ringolds Balodis	NSL	Par	49. Ivans Ribakovs	SASKAŅA	Par
6. Aija Barča	ZZS	Par	50. Artūrs Rubiks	SASKAŅA	Par
7. Andris Bērziņš	ZZS	Par	51. Raimonds Rubiks	SASKAŅA	Par
8. Gaidis Bērziņš	VL-TB/LNNK	Par	52. Jānis Ruks	LRA	Par
9. Inga Bite	LRA	Par	53. Kārlis Seržants	ZZS	Par
10. Inesis Boķis	VIENOTĪBA	Par	54. Andris Siliņš	ZZS	Par
11. Mārtiņš Bondars	LRA	Par	55. Valdis Skujiņš	ZZS	Par
12. Gundars Daudze	ZZS	Par	56. Edvards Smiltēns	VIENOTĪBA	Par
13. Ints Dālderis	VIENOTĪBA	Par	57. Veiko Spolītis	VIENOTĪBA	Par
14. Sergejs Dolgopolovs	SASKAŅA	Par	58. Jūlija Stepaņenko	SASKAŅA	Par
15. Rihards Eigims	ZZS	Par	59. Laimdota Straujuma	VIENOTĪBA	Par
16. Andrejs Elksniņš	SASKAŅA	Par	60. Inguna Sudraba	NSL	Par
17. Aleksandrs Jakimovs	SASKAŅA	Par	61. Mārtiņš Šics	LRA	Par
18. Andrejs Judins	VIENOTĪBA	Par	62. Silvija Šimfa	NSL	Par
19. Artuss Kaimiņš		Par	63. Juris Šulcs	VIENOTĪBA	Par
20. Guntis Kalniņš	ZZS	Par	64. Zenta Tretjaka	SASKAŅA	Par
21. Valdis Kalnozols	ZZS	Par	65. Jānis Trupovnieks	ZZS	Par
22. Jānis Klaužs	ZZS	Par	66. Jānis Tutins	SASKAŅA	Par
23. Nellija Kleinberga	LRA	Par	67. Jānis Upenieks	VIENOTĪBA	Par
24. Andrejs Klementjevs	SASKAŅA	Par	68. Jānis Urbanovičs	SASKAŅA	Par
25. Ivans Klementjevs	SASKAŅA	Par	69. Viktors Valainis	VIENOTĪBA	Par
26. Askolds Kļaviņš	ZZS	Par	70. Juris Viļums	LRA	Par
27. Armands Krauze	ZZS	Par	71. Ilze Viņķele	VIENOTĪBA	Par
28. Vilnis Ķirsis	VIENOTĪBA	Par	72. Jānis Vucāns	ZZS	Par
29. Gunārs Kūtris	NSL	Par	73. Dzintars Zaķis	VIENOTĪBA	Par
30. Ainars Latkovskis	VIENOTĪBA	Par	74. Ivars Zariņš	SASKAŅA	Par
31. Atis Lejiņš	VIENOTĪBA	Par	75. Igors Zujevs	SASKAŅA	Par
32. Aleksandrs Loskutovs	VIENOTĪBA	Par	PRET: 27		
33. Inese Lībiņa-Egnere	VIENOTĪBA	Par	1. Andris Buiķis	VL-TB/LNNK	Pret
34. Ingmārs Līdaka	ZZS	Par	2. Einārs Cilinskis	VL-TB/LNNK	Pret
35. Anrijs Matiss	VIENOTĪBA	Par	3. Jānis Dombrova	VL-TB/LNNK	Pret
36. Aivars Meija	NSL	Par	4. Aleksandrs Kiršteins	VL-TB/LNNK	Pret
37. Rihards Melgailis	LRA	Par	5. Edvīns Šnore	VL-TB/LNNK	Pret
38. Sergejs Mirskis	SASKAŅA	Par	ATTURAS: 2		
39. Ināra Mūrniece	VL-TB/LNNK	Par	1. Janīna Kursīte-Pakule	VL-TB/LNNK	Atturas
40. Vladimirs Nikonovs	SASKAŅA	Par	2. Inguna Ribena	VL-TB/LNNK	Atturas
41. Ņikita Ņikiforovs	SASKAŅA	Par	NEBALSO: 4		
42. Vitālijs Orlovs	SASKAŅA	Par	1. Ritvars Jansons	VL-TB/LNNK	Nebalsoja
43. Igors Pimenovs	SASKAŅA	Par	2. Kārlis Krēslis	VL-TB/LNNK	Nebalsoja
44. Arvīds Platpers	NSL	Par	3. Ilmārs Latkovskis	VL-TB/LNNK	Nebalsoja
			4. Romāns Naudiņš	VL-TB/LNNK	Nebalsoja

TĒVU ZEMEI VIENĪGAI

Bezgalā jauka ir Latvija, Tēvzeme mana,
Baltie bērzi un zilie sili to skauj.
Tur, upju līčos var noreibt no ieviedu tvana...
Tās neskartā daba sirdij atpūsties ļauj.

Vēlā vakarā, kad debesīs iedegas zvaigznes,
Pār Dzimteni mīļo klusi nolaižas nakts.
Tā mūsu lūgšanas debesu mājokļos aiznes,
Skan zemei pāri dievišķās mūzikas takts.

Vienīgo zemi Visaugstais mums dāvāja skaistu,
Pie kājām tai jūra mūžīgā nemierā šalc.
Šī zeme, šī jūra mūs tūkstošiem gadu jau saista,
Un Daugavas vilnis krācēs varens un balts.

Jānis Rīts

Dzejolis ventiņu mēlē

LATVIJ'S VĒSTUR...

Letiņ kare drosmig vīr,
Cinjes te Dzimten brīv...
Krestnešiem a ozol vāl...
"Sit pa ribam un pa gāl..."

Kaukaz kalnes Latviets ar.
"Cinjes po cit valst cār."
Tur a likem zobenem
"Sajem viss pēc nopelnem".

Karš a zviedrem? – Tur gāj grūt...
Pamet latviets māj un brūt.
Kaujas lauk vel atceras...
Liķš knābj kraukļ – priecājas...

Japāņ kare latvieš vīr
"Neķēr viņš uz mušpapīr".
"Uz jūr un sovzēm šķībačs sit"...
Le gan pašem "gā gož slikt.

Un kad sākas Pasols karš...
Nemērij, kurš iss vo garš.
Letiš kaujs kumeļe,
Cinjes pasols plašume.

Ciņ bi ilg, grūt un gār...
"Tomēr novāc Kurzems cār"...
Ļeņins guder runat sāk...
"Sagrozej viņ strēlnēk prāt"...

Sākme dodzem negā slikt,
"Kad veces nomīr" – dodz brēc dikt...
"Bet Staļin tētiš – āter vien"...
"Letiņš nostellej pie sien..."

Bet kurš laimeg paliek dzīvs,
Nebij viņš nemaz vairs brīvs.
"Tos aizdzen prom, kur brūne lāč",
Vo tā viet – kur jūr lovs šņac...

Tēvijs kare – Staļins un Hitlers
Nāve dzen – viņ Latvieš vīrs –
Un le nebūt gulšen ciet",
Karoj viņ, kur purvain viet.

Arī latvieš pēcāk puiš...
"Negulej uz mūr kā runč",
Cinjes po cit valst slāv,
"Neželoj tie dzīveb sov..."

Vo tie Ungar, Čeh vo cit,
"Latviets nerunej, bet sit..."
Afgāņ sole cepinats,
"Ieks Kriev tank dedzinats..."

To visu nedrīkstam aizmirst...

Ivars Silazieds
Ventspils

Publikāciju izmantošanas gadījumā atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2017
Izdevējs: LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE
(Reģ.Nr. 40008033014)
Norēķinu konts: A/S Swedbank;
Kods: HABALV22 Konts: LV40HABA0551034053378
Galvenā redaktore: LĪGA MUZIKANTE
Redaktora vietniece: LIENE APINE
Pasta adrese: DDD, Lubānas iela 6 – 4,
Rīga LV-1019
tāl./fakss: 67140680
Interneta adrese: WWW.FRONTE.LV
E-pasts: DDD@FRONTE.LV
Iespiests: STA "Latgales druka",
Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

INĀRA MŪRNICIECE ATBALSTA ARTŪRU KUČU

Kā redzams no Saeimas deputātu balsojuma, par Artūra Kuča apstiprināšanu Satversmes tiesas tiesneša amatā balsoja arī Saeimas priekšsēdētāja Ināra Mūrniece. Vēl samērā nesen viņa bija diezgan laba žurnāliste laikrakstā "Latvijas Avīze". Kad tiesāja "DDD" veidotājus, Ināra Mūrniece apmeklēja tiesas sēdes un bija sašutusi par Drošības policijas nozīmēto ekspertu sarakstītajiem garadarbiem. Pēc tiesas sēdes, kurā tika uzklusāta viena no ekspertiem – Artūra Kuča – liecība, toreizēja žurnāliste Ināra Mūrniece par Artūru Kuču rakstīja: "...eksperts paša piesauktajās publikācijās jauca faktus un uz "DDD" redaktora jautājumiem par rakstu saturu atbildēja nepārliciecināši un kļūdaini." "Kā pēc L. Muzikantes uzvedinošajiem jautājumiem un citētā teksta frag-

menta beigās izrādījās, A. Kučs atkal visu bija sajaucis..."

Jāautā, kad pati Ināra Mūrniece visu sajauca: vai tad, kad bija žurnāliste un Artūrā Kučā saskatīja faktu putrotāju, vai tagad, sēžot Saeimas spikeres krēslā un šo sagrozītāju ieceļot par Satversmes tiesas tiesnesi? Atgādināsim lasītājiem, ka visas trīs tiesu instances noraidīja Artūra Kuča ekspertīzes kā nepamatotas un "DDD" vajāšanu atzina par politiski tendētu. Pats Artūrs Kučs nav publiski nožēlojis savu ētiski un juridiski nekorekto darbošanos eksperta lomā.

Pārdomām, kā vara ietekmē cilvēku, citēsim Ināras Mūrnieces rakstu, kurš tapis "vecajos, labajos laikos", kad viņa vēl neatbalstīja Artūru Kuču.

"DDD" UZ APSŪDZĒTO SOLA*

Ināra Mūrniece

Latvijas Avīze

2006. gada 21. septembrī

Vakar tiesas priekšā stājās laikraksta "DDD" galvenā redaktore Līga Muzikante, šā laikraksta žurnāliste Ilze Liepa un Latvijas Nacionālās frontes vadītājs Aivars Garda.

Viņi apsūdzēti par nacionāla naida un neiecietības kurināšanu laikrakstā "DDD". Neviens savu vainu neatzina. Tiesas sēdē, kas ilga septiņas stundas, paguva uzklaut tikai divus lieciniekus.

"Nekad nedomāju, ka 15 gadus pēc Latvijas neatkarības atgūšanas man vajadzēs piedzīvot to, ka īstos Latvijas patriotus apsūdz smagā noziegumā," tiesas sēdes sākumā ar rūgtumu teica I. Liepas advokāte Krastiņa.

Uz šo tiesas sēdi ieradās vairāk nekā 130 interesentu, tādēļ to nācās pārcelt uz plašākām telpām, un arī tad vēl ne katram atradās vieta. Sanākušo vidū manīja arī Saeimas deputātus, sabiedrībā zināmas personas, piemēram, "Visu Latvijai!" līderi Raivi Dzintaru, "Latviešu Latvijas" pārstāvjus un citus. Bija ieradies arī Saeimas deputāts A. Kiršteins, kuru tāpat kā A. Ulmi tiesa pēc advokātu lūguma piekrita uzklaut liecinieku statusā. Uz šo tiesas sēdi bija solījis ierasties arī P. Tabūns, taču viņa tiesu namā nebija.

Citastarp jāpiemin, ka Aivara Gardas advokāts ir bijušais Drošības policijas priekšnieka vietnieks Didzis Šmitiņš.

APŠAUBA EKSPERTĪZES OBJEKTIVITĀTI

Drošības policija lietu nolēma ierosināt, balstoties uz trim ekspertīzēm, kurās analizētas "DDD" publikācijas. Pirmo no tām veikusi Valsts cilvēktiesību biroja juriste Līga Biksiniece un Latvijas Universitātes Juridiskās fakultātes Cilvēktiesību institūta vadītājs Artūrs Kučs, otro un trešo – pētnieks Sergejs Kruks un Artūrs Kučs. Visu trīs ekspertīžu slēdzienos secināts, ka "DDD" kurināts nacionālais naidis un nesaticība.

Aizstāvība pievērsa uzmanību, cik apbrīnojami strauji virzījies process: 2005. gada 30. maijā uzsāka kriminālvajāšana, jau tajā pašā dienā nopratinātas L. Muzikante un I. Liepa, 6. jūnijā iepazīstina ar Biksinieces un Kuča ekspertīzes slēdzieni, 14. jūnijā

lieta nosūtīta uz tiesu. Aizstāvība, norādot, ka apsūdzētie tiek apsūdzēti ļoti smagā noziegumā, par kuru paredzēts cietumsods, tiesas uzmanību vērsa uz to, ka "nav stingri ievērota ekspertīzes kārtība, ekspertu secinājumi nav pamatoti" un "tiesas spriedumam jābūt pamatotam, tiesiskam un taisnīgam", tādēļ pieprasīja veikt "pilnīgu, vispusēju, objektīvu izmeklēšanu", "kāda nav veikta". Advokāti pat piedāvāja ekspertu sarakstu, kuri piekrituši šajā lietā veikt savu ekspertīzi. Viņu vidū – jurists Juris Bojārs, valodnieki Melita Stengrēvica un Jānis Kušķis, psihoterapeits Jānis Zālītis un citi.

Tomēr tiesa lēma šo jautājumu atstāt atklātu un vispirms izvērtēt jau veiktās ekspertīzes.

KAD EKSPERTAM NAV KO TEIKT

Interesantākā tiesas sēdes daļa sākās, kad tika uzklauti eksperti. Vakar tiesa paguva uzklaut tikai L. Biksinieci un A. Kuču.

Apsūdzētie pilnā mērā izmantoja iespēju ekspertiem uzdot jautājumus par ekspertīzes saturu un secinājumiem. Te visvairāk jautājumu bija tieši "DDD" redaktorei L. Muzikantei.

L. Biksiniece, runājot par ekspertīzi, ko veikusi kopā ar Kuču, norādīja, ka "DDD" vairākos numuru rakstos "bija aspekti", kas norādījuši "uz tautību pretstatīšanu", ka žurnālistu jautājumi vietām bijuši "tautības aizskaroši" un pat tādi, kas "velk uz nacisma idejām".

Pēc tik smagas apsūdzības L. Muzikante vēlējas uzzināt, tieši starp kurām tautībām, pēc Biksinieces domām, "DDD" esot kurināts nacionālais naidis. "Miniet citātus!" aicināja L. Muzikante. Un atkal L. Biksiniece atrunājās: "Tas norādīts ekspertu atzinumā."

Ekspertīzē laikrakstam "DDD" tika pārņemta arī vārda "žids" lietošana. "Ebreju kopiena norādījusi, ka to uzskata par aizvainojošu," teica L. Biksiniece.

"Šis vārds pats par sevi nav neiecietību kurinošs, jo ir cilvēki, kuriem tas ir pieņemams. Bet sistemātisks tā lietojums negatīvā kontekstā "DDD" jau sasniedz līmeni, kad var runāt par neiecietības kurināšanu," apgalvoja A. Kučs.

L. Muzikante vaicāja, kādus avotus un publikācijas eksperti izmantojuši, lai pamatotu savus apgalvojumus, ka vārds "žids" esot aizskarošs, un kāpēc ekspertīzē tendenciozi noklusēts tas,

ka daudziem ebrejiem tas nebūt nesķiet aizskarošs. Arī uz šo jautājumu tiesa konkrētu atbildi nesauņēma... "Ekspertīzei tāds jautājums netika uzdots," atrunājās A. Kučs un uzdeva pretjautājumu: vai tad latvieši nejustos aizskarti, ja viņš kāds publiski sauktu par gansi? L. Muzikantei atlika vien ekspertu izglīt, ka vārds "gansi" nekad un nevienā valodā nav bijis latviešu tautas apzīmējums...

Eksperti arī nespēja atrast citātus, kas pierādītu, ka laikrakstā "DDD" pausta negatīva attieksme pret ebrejiem kā tautu, kā tika apgalvots viņu veiktajā ekspertīzē, nevis pret atsevišķiem ebreju tautas pārstāvjiem.

"Es tomēr gribētu to uzzināt, jo jūsu ekspertīze var kalpot par pamatu tam, lai man piespriestu trīs gadu cietumsodu," norādīja L. Muzikante.

L. Muzikante, uzdodot jautājumus A. Kučam, vairākkārt vaicāja, vai viņš ir lasījis konkrētās "DDD" publikācijas, par kurām sniedzis savu eksperta atzinumu. Šie jautājumi bija pamatoti, jo eksperts paša piesauktajās publikācijās jauca faktus un uz "DDD" redaktora jautājumiem par rakstu saturu atbildēja nepārliciecināši un kļūdaini.

A. Kučs aizmaldējās pat tik tālu, ka "DDD" pierakstīja nodomus fiziski izrēķināties ar okupantiem, ja tie labprātīgi nevēlēties atstāt Latvijas teritoriju. Kā pēc L. Muzikantes uzvedinošajiem jautājumiem un citētā teksta fragmenta beigās izrādījās, A. Kučs atkal visu bija sajaucis... "Redziet, es te runāju par latviešu tautas iznīcināšanu, ja ar likuma spēku nenotiks valsts deokupācija," uzsvēra L. Muzikante. [...]

* Mūrniece I., "DDD" uz apsūdzēto sola // Latvijas Avīze, 21.09.2006.